

காலை

ମେଲ୍ 5

காஞ்சிபுரம் 2-6-46

கால்பாத

"நண்பா! என் தாயர் சொல் விக்கெரண்டு வந்த கதையைக் கேட்டு எனக்கு அளவு கடந்த ஆச்சரியமும் திகைப்பும் ஏற்பட்டது. என் எதிரே உட்கார்ந்து கொண்டு, சுமார் 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு தான் இறந்ததையும் சுட்கீலில் தன் பின்துக்கு நெருப்புவைக்கப்பட்டதையும், தீ நன்றாகப் பிடித்துக் கொண்டதையும் சொன்னால், கேட்பதற்குள்ளவுடையைப்பாக இருக்கும். நான் இருந்த நிலையைக்கண்டு என் தாயர்மொள் எச் சிரித்துவிட்டு, "தம் பி! என் கதையைக் கேட்டுக் கலக்கமடை கிறேய். ஒரு வேளை எனக்கு மூன்று புரண்டுகிட்டதோ என்றுள்ளன்னு கிழுமோ என்னவோ. நீ மட்டுமா, யாரிடம் சொல்லப்போ னுலுந்தான் இப்படித் திகைப்பார்கள். ஆனால் நான் முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன் உன்னிடம். நான் உண்மையை, முழு உண்மையைக் கூறுகிறேன். இன்னொருவர்களும் பவேண் டும், அதனால் எனக்கொருபவன் ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. என் நெஞ்சிலே நெடுங்கால மாக இருந்துவரும் பாரத்தைப் போக்கிக்கொள்ள. ஆகவே, ஆச்சரியம் திகைப்பு எது ஏற்பட்டாலும், பொருட்படுத்தரமல், என் கதையைக் கொஞ்சம் பொறுமையாகக்கேள்" என்று கூறிவிட்டுக், கதையைத் தொடர்ந்து கூறலாமூர்கள்.

“கோட்டையூர் மக்களுக்கிளல் வாம், நன் இறந்துவிட்டதாகத் தான் எண்ணம். என்அப்பரா, சீரராகவ முதலியாரும் அப்படியே தான் சினிப்பதார். உற்றூர் உறவினரும் அதபோலவேதான் எண்ணிக்கொண்டனர். மயானத்துக்கு கோட்டையூர் மக்கள் வந்ததும், அந்த சினிப்போடுதான். ஆனால் உண்மை, எனக்கும், உன் அப்பரா ஏக்கும் மட்டுமேதரியும். இறந்துபேண்டு நான்கள் என்பது, அவருக்கும், எனக்கும் தெரியும். நாங்கள் இருவரும் கலந்துபேசியே, நான் இறந்துபோனதாகக்கூறிவிடவேண்டும் என்ற முடிவுசெய்தோம்.

இரவு மணி பத்துக்குப், ஏனைம்
வேகத்தொடங்கிற்ற, அதே நோத்
திலே நான்வேகமாக, ஊரைவிட்டு
வளி ஏறிக் கொண்டிருந்தேன்;
முடிதரித்தமன்னரும்முடிவிலாரு
பிடிசாம்பலாகப்போவர்ணன்ற் பழ
மொழிப்படி, நான் வெந்து நிறு
னேன்னன்றுமக்கள்பேசிக்கொண்
டிருந்த சமயம், நான், காவி உடை
யுடன், கையில் திறுவோலீடுடன்,
காளி கோயில், கார்த்தவராயன்
கோயில் ஆகியஇடங்களிலேபிச்சை
ஏடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஈந்
தல்கிடையாது. மழுங்கமொட்டை

யடித்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆமா ந்துவிட்டார். அவருடைய
பால்வாய்ப்புகளைப்பற்றி

କେଳାମ୍ୟଙ୍କ.

யடித்துக்கொண்டிருந்தேன்.ஆமா
மடா கண்ணே! உன் அன்னை
இந்த அவங்கோல உருவிலே
அலைந்து கொண்டிருந்தபோது
ந்துவிட்டார். அவருடைய குடும்பம் பரம்பரைப்பணக்காரக்குடும்பமாகவு. உன் அப்பாவின் திறமையால் சொத்துச்சோர்ந்தது.

தான், உன் அப்பாவிடம், ஊரார், “என்ன செய்யலாம் நீங்கள் கொடுத்துவைத்தது அவ்வளவு தான். புண்யவதி உமது மனைவி. பூவோடும் மஞ்சளோடும் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டாள் பாபம்.” என்று ஆறுதல் கூறிக்கொண்டிருந்தனர். நான் இறந்துவிடவில்லை; ஓடி விட்டேன்; அவருக்குத்தெரிந்தே ஓடி விட்டேன், என்பது உன் அப்பா ஏக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். எப்படித்தான் அவர், தன்னிடம்தேற தல் மொழி கூறவந்தவர்களோடு பேசின்றே, எனக்குத்தெரியாது. கோட்டையூர்மக்கள், நான் இறந்து விட்டேன் என்று தீர்மானித்து விட்டனர், ஆனால் பாபம், இறந்தது உண்மையெல், ஒரு பிச்சைக் காரி! இறக்கக்கூடியில்லை, கொல் வப்பட்டாள். ஆமாம், கண்ணு! சாந்த சீவர், சத்யவந்தர், என்று புகழுப்படும் உன் தகப்பனுரால் கொல்லப்பட்டான். என்னைக் கொல்ல, அவர் ஒரு இரகசிய ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். அதிலேஅவள் கிக்கிக்கொண்டாள் பாபம், செத்தான். கேள், உன் தகப்பனுளின் கெடுமதி சென்றவித்தை. கொஞ்சம் பழைய கதை கூறவேண்டும், இதற்கு.

என்னைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டதால், சந்தோஷமும்பெறு வையும் அடைந்தார் உன் அப்பா. என்னை அன்பாகவே கடத்தினார். வீட்டை மிக அக்கரையாகக் கவனித்து வந்தார். பிறந்ததிடத்திலே இருந்ததைவிட, அதிகச் சந்தோஷமாகவே புகுந்த இடத்திலே, வாழ்க்கை இருந்தது. சொத்துப்போன்றும் கவனியில்லை, எனக்குத் தங்கமான மருமகன் கிடைத்தான், என்மகன் ரங்கம், அங்கு, ராஜாத்தி போன் இருக்கிறான், ஒரு குறையும் இல்லை; அவள் கிம்மதியாக வாழுவதைக் கண்குளிர்க் காண்கிறேனே, அதுவேபோதும் எனக்கு என்று, என் அப்பா சொல்லுவார். நான், சில வருஷங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாகக் காலங்கழித்தேன். கனவிலும் நான் எண்ணியதில்லை, என் கதி பிறகு இப்படி எவ்வளம் மாறும் என்று. சீமாட்டிபோல் குந்துவந்த நான், கேவலம் எடோ டியாகி, நாதியற்றவளாகி, குடிகாராலுக்குக் கூத்தியாகிப் பாழுவென்னால் எண்ணியதில்லையா அப்பா. எப்படி நான் என்னமுடியும்? இப்போது அந்தக் காட்சி, நன்றாகக் கவனமிருக்கிறது. உன் அப்பா, காலைந்து வீடுகளைக்கு அப்

கேட்டையூர் விராகவ முதலி
யார், அதாவது உன்தாத்தாவுக்கு
இரண்டு பெண்கள்—ஆண் வாரிசு
கிடையாது, நான்மூத்தவள். இரண்
டாவது பெண்தான், உன் சிற்
றன்னை தங்கம்.

என்னை, உன் அப்பாவுக்கு ஏற்பாடு செய்தபோது, வீரராகவ முதலியருடைய மிட்டா சம்பந்த மாகப்பெரியகேஸ்நட்டங்கு, தேற்ற விட்டது. கொஞ்சம் அவர்களைத் துப்போயிருந்தார். ஆகவே, என் கலியாணத்தின்போது, அதிகமான சீர் செய்யவில்லை. ஆடம்பரம் அவ் வளவும் உன் அப்பாவின் செலவை வேயே நடந்தது. விசாரத்தில் மூழ் கிய வீரராகவமுதலியார், கேள்தன் பக்கம்ஜெயித்திருந்தால், எனக்கு மாங்காய் மாணியும் மரகதமணியும், கல்லிழைத்த ஒட்டியாணமும்காச மாணியும் பூட்டி இருக்கலாம், கச் சேறியும் காலட்சேபமும் வைத்திருக்கலாம் என்று கூறினார். ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலை. பெரிய குடும்பம். நல்ல பரம்பரை. ஒரு காலத்தில் ஓலோ என்று வாழ்ந்த வர்கள். அப்படிப்பட்டிடுத்திலே சம்பந்தம் கிடைத்ததே ஒரு பெருமை என்று உன் அப்பா இரு

வேண்டும், என்ற கேட்கிடப்பிரி பேசிக்கொள்வார்கள். எனக்கு மரமி, ஏத்தி, ஈயற்றார். யரஞ்சு கிடையாது. ஏதும் அவரும்தான். வேண்டும் ஆன் உண்டு. ஆன் அடிக்கடி மருவதன்டு.

தாகு மண்டி தர்மலிங்க முதல்
யார், என்றால் யாருக்கும் ஒது
பற்றுதல், மரியாதை, நய்பிக்கை.
இதற்கு முக்கிய காரணம், அவ்
குக்குப் பணத்தாலையே கிடை
யாது என்பதுதான். காங்கூட,
மற்றவர்களைப் போலவே, உள்
அப்பாவுக்குப் பணத்தாலை கிடை
யாது என்றெழ நினைத்தேன். அவ்வ
எலு நிறமையாக உள் அப்பா ஏழ
த்துவந்தார். உள்ள மேர ஓடு
ஆசைக்காடு. அது பிறகு நான்
எனக்கேதெரியவந்தது. யாருக்கு
இப்போதாவது தெரியுமோ என்
என்மேர.

இம்மதியாக கால்கள் வரும்போது
கொண்டிருக்கப்போது, என்றப்படு, என் தங்கை, தங்கத்துடன், தன் வீட்டில் கொஞ்சம் ஷ்டேஜிலும் கடத்திவந்தார். ஒத்து நேற்று
பிறகு அவருக்கு ஜிலை முன்பு
இருந்தாததிட மதிப்பு அறியம்.
அது ஒரு விசித்திவந்தான். ஒன்று,
யார்பக்கம் கொடுவதோ, அவர்கள் கடனுளியாகக் கண்டப்பட்டார்கள். அப்பாவுக்குச் சொல்ல
ஏன் மிட்டா அவர்களுக்கும்
பேரப்பகுதிக்கூடதானால், கேள்வே
கொடுப்பதற்காக அவர்கள் பட்ட
அடுப்புத் தீவிள்ளு. அப்பானே,
தன்வேலை கொள்வே தெரிய விட-
தபதி கடக்குவதென்டார். எப்
பேரும்பேரவர்களினதைப்பட்டா-
தார், உயர்விப்புவுள்போட்டது-
தார், மர்ப்பெரிய தன்க்கார
நகலை வரும்பொதுவந்தார். இரண்டு
டெரு கார்மிளம், மிச்சமிருக்கது.
அது மன்பேரட்டால் பெரும்பொலை
மும் முமின்பார்கள், அவ்வளவு
நல்ல விவம். அதிலே கிடைக்கும்
வருமானமே ஜிலை ஆதாரம். இது
தக்கஷ்டத்தக்கிடையே தங்கம்
கொடுப்பால் வளர்ந்துவந்தான்.
அடிக்கடி கம்பீட்டுக்கு வருவார்.
எனக்கு அவளிடம் அபாரமான
ஆஸ. அவனும் அப்படியே இருப்-
பார்கள்று வைத்திக்கொள்ளன்.
கிணாத்தேன். அதாவத் என்பதைக்
கண்டுபிடிக்க வேரம்பந்தாரவிற்கு,
வீட்டுக்கு வந்ததும், “அக்கா”
என்ற முறையறப்பகுப்புவார்.
“வாடி கண்ணோ!” என்ற கால்
அழறுத்தக்கிடக்கண்டு சம்பந்தமாக
குப்பேரவை. என்கூட்டுவே இரு-
ந்துசமயத்திலையும்கொள்விப்பார்.
பிறகு அவனுக்கு கால் தலைகிழி
அவங்காம் விச்ப்பு, என்கைகாம்
அவனுக்குப்பேரட்டுஅழறுபடுத்தி,
அவர் வருகிறபோது, அவளிடம்
ஏற்கியே, வெற்றிமுதல் பட்டா,

கலைஞர்யால் கருணை காட்டுக.

**இது, தமிழகத்தின் ஏகோபித்த வேண்டுகோள்
கருணை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறது
ஆயுள் தண்டனை பெற்றுள்ள கலைஞர்கள்
பாகவதர்-கிருஷ்ணன்**

**இருவரையும் தமிழகம் காணத் தூடிக்கிறது
இப்போது பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் சர்க்காரை நடத்தும் இந்நாளில்,
சிறையில் வதியும் கலைஞர் இருவருக்கும்**

**விடுதலை கிடைக்கும்
என்ற தமிழகம் எதிர்யார்க்கிறது**

**சட்ட மந்திரி கனம். பால்யம் அவர்கள், கும்பகோணத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவொன்றில்,
பாகவதர் - கிருஷ்ணன்**

விடுதலையைப் பற்றி போசிப்பதாகக் கூறியது, உண்மையிலேயே போது மக்களுக்கு ஒரு ஆறுதலை அளித்திருக்கிறது—நிச்சயம் விடுதலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஜனநாயக ஆட்சியில், பொதுமக்களின் கட்சி பேதமற்ற ஏகோபித்த வேண்டுகோள் புறக்கணிக்கப்பட மாட்டாதென்ற நம்பிக்கையுடன், கலைஞர் இருவரையும் கருணைகாட்டி, விடுதலை செய்யுமாறு சட்ட மந்திரி கனம். பால்யம் அவர்களைப் பணிவன்புடன் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

தமிழகத்தில் பல இடங்களிலும், பொது ஸ்தாபனங்கள், கலைஞர் விடுதலை புற்றி விடுதலை வேண்டுகோளை, மந்திரி சபையின் பார்வைக்குக் கேள்வுவருகிறோம்.

கீழ்க்கண்ட ஊர்களில் கலைஞர் விடுதலை கோரித் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

கேட்டுக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஈர சுலபகள்:

திருக்கிணுப்பள்ளி
சேலம்
வாணியம்பாடி
துத்துக்குடி
மதுரை
திருப்பூர்
சேரோடு
தஞ்சாவூர்
தாராபுரம்
கரூர்
வீழுப்புரம்
வேலூர்
திருப்பத்தூர் (N.A.)
இராமநாதபுரம்
ஈகபட்டணம்
செங்கற்பட்
திருவாரூர்
கும்பகோணம்
சிதம்பரம்
கோயமுத்தூர்
சிரங்கம்
காஞ்சிபுரம்

ஈட்டாண்மைக் கழகங்கள்:

சோழவந்தான்
மணச்சங்கலஹர்
இராசிபுரம்
துறையூர்
புதுப்பாளையம்
கோபிசேட்டிபாளையம்
அருப்புக்கோட்டை
கள்ளிகுளம்
போநூர்

மாவட்ட மன்றங்கள்:

மதுரை
செங்கற்பட்

வேலூர்

திருச்சினுப்பள்ளி
திருநெல்வேலி
இராமநாதபுரம்

இதர ஊர்கள்:

பொன்மலை
பட்டுக்கோட்டை
சாக்கோட்டை
நாமக்கிப்பேட்டை
காஞ்சிபுரம்
கல்விடைக்குற்ச்சி
பார்த்திபனூர்
திண்டிவனம்
உரிகம்
பெரியகுளம்
லால்குடி
நீடாமகலம்
விருதுக்கர்
பண்ணுட்டி
நாமக்கல்
குளித்தலை
சாமிமலை

குறிஞ்சிப்பாடி

அம்மாப்பேட்டை

அய்யம்பேட்டை

பராபாசம்

கொடாச்சேரி

காரைக்கால்

தேவகேட்டை

புதுச்சேரி

சீவில்லிபுத்தூர்

திருவள்ளூர்

புவனகிரி

கள்ளக்குறிச்சி

செல்லிக்குப்பம்

கடலூர்

வாவாப்பேட்டை

மாயனூர்

மணக்கால்

வில்வாரணி

கோவர்

பெங்கனூர்

நாகர்கோவில்

நாங்குரே

வெளிப்பாளையம்

சிக்கல்

பரங்கிப்பேட்டை

பாளையங்கோட்டை

அப்ராமம்

புதுக்கோட்டை

கல்லல்

திருகெல்வேலி

சண்முகபுரம்

பொன்னேரி

மம்சாபுரம்

வளவுனர்

பண்ணையூர்

சீர்காழி

மயிலம்

ஒரத்தாடு

ஜலகண்டாபுரம்

திருச்செங்கோடு

தூவானூர்

திருவண்ணமலை

திட்டக் குடி

வேதரணியம்

விருத்தாச்சலம்

தேவாரம்

போடி நாய்க்கனூர்

அம்பாசமுத்திரம்

கடையங்கள்

புகனூர்

வேலூர் (சேலம்)

புளியூர்

பழனி

சூலர்

செவ்வாய்ப்பேட்டை

தாத்தய்யங்கார் பேட்டை

தவுட்டுப்பாளையம்

முசிரி

அவனுரப்பேட்டை

அரங்தாங்கி

தர்மபுரி

கிருஷ்ணகிரி

அரவங்குறிச்சி

பெண்ணூடம்

தென்காசி

சௌதாப்பேட்டை

வாடிப்பட்டி

நிலக்கோட்டை

மேஹர்

நிலகிரி

கோயமுத்தார்

சீரங்கம்

சீத்தார்

ஆசிய ஊர்களில் உள்ளபவு

சங்கங்களிலும், பல பொதுக்

கூட்டங்களிலும் சர்வகட்சிப்

பொதுக்கூட்டங்களிலும், சென்

னையிலுள்ள பல திறப்பட்ட சங்

கங்களிலும் கலைஞர்பால்கருணை

காட்டுமாறு தீர்மானங்கள்

நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

இராம இராச்சிய மென்பது அந்தஸ்து வார்த்தை

—[နာမည်]—

ஆலோசனை இல்லாத வார்த்தை, சாதிஆணவவார்த்தை, பணமமதை வார்த்தை, அதிகாரவார்த்தை, அந்தஸ்துவார்த்தை, முதலியவார்த்தை களில் பல குற்றமுடையதாகவே இருக்கும். அதில்மகாத்மாவுடைய அந்தஸ்து வர்த்தையான இராம இராஜ்ய வார்த்தை குற்றமுடையதே. இராமாயணத்திலிருந்து தான் மகாத்மாகாந்தியும் இராம இராஜ்யத்தைத் தெரிந்தார். நமக் கும் இராமாயணம் இருக்கிறது, ஒத்துப்பார்ப்போம். பெரிய ஆராய் ச்சிப்பண்டிதர்கள் முன் வங்கு சொன்னால், அதையும் கேட்போம்.

இராம இராஜ்யம் இருந்தது, விசேஷமுடையது என்றுவைத்துக் கொண்டே பேசுவேர்ம். மனிதனுக்கப்பிறந்தவன் காலத்தைப் பற்றி மாத்திரம் வசிக்கவில்லை, தேசமாகியஇடத்திலும்வசிக்கிறான். காலத்தைப்பற்றிப் பார்த்தால் அறுபதினுயிரம்பெண்சாதிகளுடன் வாழ்ந்த இராசாக்கள், தெய்வமே மனிதனுக்க அவதாரம்பண்ணி உலகை ஆண்டமன்னர்கள், மூன்றுகோடி வயதுடைய இராட்சதன், ஒன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம்தலைகளையுடைய அரக்கர்கள், ஆயிரம்வருஷத்திற்கு ஒருதரம் ஒருதலையும் இரண்டுக்கூடுமாகக்கிள்ளிப், பத்துத்தலைகளையும் இருபதுகாரங்களையும் கிள்ளிக்கைகளையங்கிரிக்கு அர்ச்சனைசெய்த சிவபக்த இராட்சதன், விந்தியகிரியினிருந்து மகேந்திரகிரிக்குப் பாய்ந்து அங்கிருந்து கிழ்சிந்தகிரிக்குக்குதித்து உலகமெலாம் ஒருவிநாடி, யில் சுற்றித் தெய்வழுசைசெய்த வானரமண்ணன், சூரியன், வாயு, பிரம்மா மற்றத் தேவர்களுக்குப் பிறந்த குரங்குகள், சாகாவரமும், சிரஞ்சிவி வரமும்பெற்ற கரடி, குரங்கு, அண்டமுகட்டுக்கு அப்பாலும் வாலைவரவிடும் குரங்கு, ஆயுதமேயில்லாமல் எந்தமலைகளையும்பெயர்த்துன்றியும்குரங்கு, இவர்

கள் எவ்வோருடைய அரசாட்சி யாக இருந்தது அந்தக் காலம். அதுவும் மல்லாமல் தெய்வங்களும், தேவர்களும், முனிவர்களும் தெய்வ வோகத்திற்கும் பூலோகத்திற்கும் பாதபோட்டு நடந்துகொண்டே இருக்தார்கள். இந்தக்காலத்துத் தேசத்தையும் சனங்களையும் பார்த்தால் பெள்ளிக் காஸ்திரங்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜேரோப்பியர், அமெரிக்கர் களுடன் சேர்ந்து வசிக்கும்காலம். தெய்வங்களையும் தேவர்களையும் தெய்வவோகத்தில் பார்த்தது போதும், கொல்லன் உலையில் தெய்வங்களையும், விஞ்ஞானிகளிடம் தேவர்களையும் பாருங்கள் என்று சொல்லுகிறாலம். அந்தக்காலத்து இராச்சியபாரம் இந்தக்காலத்துக்கு ஏப்படி ஒத்துவரும்? தேவ லோகத்துத் தெய்வத்தைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பொங்கலும் புளி யோதரையும்தான் விருத்தியாயின, விழுதியும் நாமமும் இராச்சியபாரம் செய்தன, உருத்திராட்சமும், துளசிமணியும் மக்களைநடத்தின. பலன் என்ன? கஞ்சிக்கு அலையலாயிற்று, இடுப்பிற்குத் துணியில்லை. இராமயந்திரஜெபம் வயிறு நிறைந்தவர்கள் வாய்க்கு அசைபோட உதவிற்றே யல்லாமல் வயிறுஷ்ட்டிக்கிடக்கும்மக்களுக்கு ஒன்றும் உதவ வில்லையே. ஆஸ்திகம் என்கிற இராம இராச்சியம் தருமம் என்கிற மேலான நெறியை ஏப்பிடி நடத்திற்று என்பதைப்பாருங்கள். கமது ஐங்கூகத்தில் ஹீரம், போர், அன்பு என்பனவற்றை மிதித்துக் கசக்கி வறியோராக்கி, இழிவடையச் செய்து, பட்டினியால் வாடிடல்

ரூம் சனங்களைப்பற்றிக் கவுனியில் வாமல், பாட்டாளிகளைகிணையாமல், நம்மை ஒன்றுசேரவிடாமல் உத வாக்கரையான பதத்தின் சிறந்த பிரதிகிகள்னன்றுதின்றுகொழுத் திருக்கும்சோம்பேரிகளையும், ஒழுக் கம்கெட்டுக் கடவுள் அன்னசாலை பிலே வசிப்பவர்களையும் இரசப இராச்சியம் என்கிற துந்தினவழுக் கச்சொல்லித் தெரழிவாக உடைய வர்களையும் போவிப்பதே நம து ஆஸ்திகமாய் ஷிட்டது. அதற்காகவே பலவிதய்வங்களை உண்டாக்கிக்கொண்டார்கள். ஆச்சாரிகளும் மகாத்மாக்களும் அந்தப்பல தெய் வங்களின் பல அவதாரங்கள் என்றே சொல்லுகிறார்கள். மற்றத் தேசங்களில் ஏத்தனையோவீர்கள், அறிஞர்கள், சனங்களுக்குநன்மை செய்தவர்கள், அநேகக்குவிகளைக் கண்டுபிடித்தனிஞ்ஞானிகள், இருந்தார்கள், இருக்கிறார்கள். அந்த நாடுகள் அவர்களை அவதாரம் மென்னன் கேட்டு மகாத்மாவென்றே சொல்லுவதில்லை. எனினில் அந்த நாடுகளில் தெய்வங்கள் அவதாரம் பண்ணியதில்லை. கற்பணியால் கறைகள் எழுதி அவைகளைக் காவியம் என்றுபிதய்வப்பெயர்வைத்து மனி தனையனிதன் உயர்வு தாழ்வு உண்டாக்கி, அடிமைகொண்டு ஏமாற்றி வயிறுவளர்க்கும் சாதியும் அக்கில்லை. அவைகளைக்கேட்டு ஏமாறுபவர்களும் இல்லை. பொய்யை மெய்யென்று தத்துவார் தத்தம் சொல்லும் சரவ்திரிகளும் இல்லை. அவைகளைக்கேட்டுப் பகுத்தறி வைப் பயன்படுத்தாப் பண்டிதர்களும் ஆக்கில்லை. இந்த இராம இராஜ்ஜியத்தைப் பார்த்துத்தான் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் பற்பல நாடுகளிலும் “பார்ப்பார் இலையால்” என்றார் ஒருநிராவிட நாட்டுப்பெரியார். “நூல்னனிலே கோல்சாயும்” என்றார் திராவிடக் கிழவி.

இப்பொழுத அவைகளில் பல குறைந்துவிட்டாலும் அந்த நிமுக்கி வேயேவாழ நினோக்கிறோர்கள். அவர்களைத்திருப்பிபண்ணவும் மற்றவர்களைச் சூழ்ந்து நிற்கவும் மகாத்மா காந்தி இராமாஜ்யம் என்கிறோர். தொட்டில் பழக்கம் ஈடுகாடுமட்டும் ஏன்பதுபோலைச்சிற்று இருக்கவாம். குலசேகரஜுழுவார் (அரசர்) வைணவஆச்சாரிகளுக்கு முந்தினவர். ஆழுவார்களைச் சேர்ந்தவர். வேதாந்த தெசிகர் வடக்கீஸய உண்டுபண்ணினவர். படிப்புத்தர்க்கத்திலோ அபாரசக்திவாய்ந்தவர். இராமாஜ்யத்தைப் புகழ்ந்ததுடன் பாதக்குறித்தின் இராஜ்யத்தையும் புகழ்ந்தார். எந்த மனிதனும் தனிதனி மனதுடன் ஆசோசனைசெய்தால் உண்மையை உணருகிறான், கூட்டத்தில்கலக்கையில்கூட்டத்தை விரும்புகிறான். யோசனை செய்வதில்கீ. அப்பொழுத அவர்கள்தரும்

புலன்கள்மங்கி விடுகின்றன. அதனாலேதான்மகாத்மாகாந்தியும் அந்த இராமலுக வைத்துக்கொள்ளன்று சொல்லுகிறார். தன்னிடம் உவகத்துத்துயும், உவகத்திடம் தன்னிடும் காண்பவனே உண்மைகாண்பான் என்கிற உயர்ந்த வார்த்தையை மேஜான சந்தியாசிகள் சொல்லுவார்கள், அதுகேட்டுச்சம்சாரிகள் தங்களிடமுள்ள சிறந்த வண்ணத்தை ஜிரச் சந்தியாசிகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். ஆனால்பொதுதெய்வத்தின் பொது மதிக்கு அடங்கி நடப்போறைச்சாதிக்கட்டாலும்சமயத்து கொடுமையாலும் தன்புறுத்துக்கை விள், அவைகளுக்குச் சந்தியாசிகள் முகமலர்ச்சியுடன் ஆசீர்வாதம் செய்வார்கள். இப்படியே உண்மைக்குப்பரிந்து பேசுவார்கள் இன்னாமற்போயிற்று. இப்படியே நமது வாழ்க்கை, நமது படிப்பு, பழக்கங்கள், தெய்வக்கதைகள், உபதேசங்கள், ஏற்பாடுகள் இவைகளான் நமது வாழ்க்கை இன்பங்கள் வற்றிப்போயின. எனவேதான் சிறுகூட்டமானபலசாதியார்களுக்கும் நாகரிகமென்ற சொல்லிக்கொள்ளும் பெருங்கூட்டமான நம் அடிமைப்பட்டேரம்.

ஆகிமனிதர்கள், ஆகாரம், இடம் பெண் முதலியவைகளைப் பங்குகொள்வதில் சண்டை உண்டால்து. அதைப்பகிர்ந்து கொடுக்க அவர்களிலிருங்கே ஒருபவசாலியும் ஏற்பட்டான். அதிலிருங்கே அவனியமும் அதிகாரமும் பெருகி அரசாட்சியும் ஏற்பட்டது. மன்னை ஆண்டவர்கள் கோடி, மன்னையை ஆண்டவர்கள் கோடி, இனியும் ஆளப்போகிறவர்கள் எத்தனை கோடியே என்றபடி இராமராஜ்யம் இருந்ததாகவே வைத்துக்கொள்வோம். எந்தமனிதலும் ஆகை, கேப துபத்துடன் நன்றாக சாசாட்சி செய்வான். அப்பொழுது அதைக்கூட்டியும்குறைத்தும் சனக்கள் சொல்லுவார்கள். இராமராஜ்யப் கூட்டிச் சொல்வதற்கு ஏற்றதாக இருந்தாலும் நிலைத்து உண்மைகளும் பண்களும் இருக்கவேண்டுமோ. புளியும், பசுவும் ஒரு துறையில் தண்ணீர் குடித்தது. எனியும் பூஜையும் ஒருபொங்கில் வாழ்ந்தது, தேனும் பாம்பும், சென்னியும் மனிதனும் ஒரேபொலில் படுத்திருக்கின்ற இராம இராஜ்யத்தில் என்பது உண்மையாகவிருந்தாலும் பண்ணன்னை பாருக்கும் பகவயிள்ளை என்னும் கருத்தைக்காட்டுவதற்கு அது இயற்கைக்கு, உவகநற்பத்திற்கு, உவக அமைப்புக்குசேர்விரோதம். புளியும் பூஜையும் புளியில் தின்ற ஜீவிக்குமோ? அப்படியானால் அதன்வம்சமே அழித்தல்வாய்போகும். மகாவிஷ்ணு உவகத்தையும் அந்துள்ளவைகளையும் சிருஷ்டித்தார். என்பது நமதுகொள்கை. அந்தமகாவிஷ்ணுவே உவகத்தின்

மனிதனுக்கப்பிறக்குதன்கிருஷ்ட்க்கு
கேர்வியோதமாகச் செய்வார் என்
பத பொருத்தவில்லையே. இப்பற்
கைக்கு கியோதமாக கடிடமுடி
அதை உபதேசித்த வழிறுவளர்த்த
குற்றம்தான் என்னோருக்கும்கால்,
அரைவயிறு உண்டுசாகவும், பிச்சை
வருகவும் ஏற்பட்ட தென்பதை
யாரும் உணரவேண்டும். இதும்
தீர்த்தர் சொன்ன சிவார்த்தை
கணிக்கிழே தருகிறேன்.

“இமயமலையில் செழித்தோட்டு
வளர்கின்ற மரங்களுக்கு எனது
உண்ணத்தையும் கொடியையும்
கொடுத்துகிட்டேன்; அதைக்
கொண்டே கீங்களும் திருப்பிப்
கடைக் கூடுதல் வளர்வேண்டும்; உங்களுக்கும்
நூக்குமறபடியும் அவ்விதமேன்
எமயும் சக்தியையும் கொடுக்க
மாட்டேன் என்றுபம்பாயினுள்ள
மாமரங்களிடம் சூரியபகவான்
சொன்னால் இந்த மரங்கள் செழித்
தோட்கி திருத்திப்பாரா. தேட்டத்
திறுள்ள ஆப்பிள் பழங்கள்மேல்
விசும் சூரிய உண்ணத்தைக்கிடை
ன்றுத்தாகத்தில் வளரும் அங்கில
மன்கள் புதியித்துவிடுமோ இதே
மாதிரி புத்தபகவான், ஏசுகிறிஸ்து,
முகம்மது கபிளபகம், முதலியவர்
களிடம் தேர்ந்திப் பூரணத்தைக்
கொண்டு வேங்கள்பியர், சியுட்டன்,
வெப்பன்சர் முதலியவர்கள் வசிக்க
முடியாது. ஆலைக் காழும் கமது
தற்கால விஷயங்களைப் பற்றி
நமது முயற்சியைக்கொண்டே தீர்
மானிரதுவிடவேண்டும். முற்காலத்
தில் விளக்கிய கமதுமதிப்பிற்குரிய
முனிவர்கள், ரிவிளன், அவதாரங்
கள் முதலியவர்களுடைய திருஷ்டி
யினுள் பார்த்தால் கமக்குநிலைத்
நாடு. காமே அறிவு பெற்றுப்
பார்க்கவேண்டும் என்றும்.”

எந்தத்தேசத்தில் சனங்கள் காம
இச்சையை இஷ்டம்போல் விட்ட
மன் ஒருகட்டுஞ்கு அடக்கி கட்டில்
ஞ்சோர் அந்த இராஜ்யம்விசேஷ
முடியதாக இருக்கும். இங்கொ
பேர் பல இன்னங்களுக்குள்ளான
தாகும். இராமாயணத்தைப்பார்த
தால் ஏமம் ஒழுங்குமுறை தா
றபேடக்கிருக்கிறது. ஏமதை
மனதில் கொள்ளும் பென்னிலூடு
கவுசி செய், கைதுவை இச்சையுப்
புத்திரோத்தபத்தியால் விரும்பு என்
கிறபெரும் கீதின் இராமாராஜ்யத்
தில்லூங்கூ. மாணித்தாத்திசென்ற
இராமார, சேடிப்பார் தா வா
என்ற கோத ஜிட்டகமணவிடம்
சொன்னார். மறந்தான் இட்டா
மணன்; பேரவைன் மனைவி இருப்
பவலூக்கென்றுமினத்தைபோன்ற
ரூப் கோத. வன்னான் பென்சாறி
கோபித்தப்போப் புன்னியன்விட்
தில் ஒருங்கள் தங்கி மறந்தன் வீடு
வர வன்னான் சங்கேதப்பட்டுடே
நான்மிகுத்தாம்புள்ள் சங்கேதம்
ஒழியாத, இராமாதூரை கிழும்
ஒழுங்குமானா என்றும்பது, உள்
கீச்சேர்க்கமாட்டேன், என்னுள்.
இவைகளை குனைவித்தப் பார்த
தால் விபசாரத்தின் பெருக்கும்,
ஆன் பென் அவகம்பிக்கையும்
விளக்குகிறது. அந்தப்புரத்திலிருக்கும்
அரசுப்பென், கோதக்கும்
தாறாவிலேயே கிடப்போத
அக்கும் விபசார நுட்பக்களும்
அவகம்பிக்கைகளும் தெளிவதானும்
அக்தாரமாராஜ்யத்தை என்னென்
பது கம்பன் வீவின்பம் ஆன்
பென் பாதாறி சேம்வாப்
பேரவைதாம் கவுரியும்வன். இன்
ஆம் பல இருக்கின்றன.

அடித்த அவர்களுக்கும் பிர
பம் என்பதைப் பற்றுகிறேன்.

எழியுள்ளது

சொந்தக் கைத்தறி கவர்ப்புடவைன் 3-ஆகம் தோத்திகள், சரிக அங்கிலம் :

100, 80-க. நாளில் தயூர் செய்யப்பட்டது. உத்திரவாதமுன்னர் சரய்துறியான-உடை, எந்தமான-சரிகூயர்த்தமான-ரக்கன், நாளையமானினகன்.

S. M. S. R. பல்கலைக் கழகம்,
நாச்சி ஜவஹர் வியாபாரம்,
34, புதுச்சேரியில் செய்து கொடு
கிறோம் p. o. திருச்சி.

ஜேயராம் காயக்தி லேகியத்தைச் சாப்பிடுவார்கள்
தலைவரி, முகத்து, வாந்தி, நெஞ்சுவளி,
வயிற்றுவனி, புளித்தேப்பம், வயிற்றுப்பிசிசம்,
நடவடிகாலம், இடுப்புவனி, மூலீநாய்,
இவைகளைப்போக்கிலில்த்தைச்சுக்காய்ப்பிரிக்கும்

அற்புத சஞ்சீவி

ஜேயராம் காயக்தி லேகியம்

1-சேர் ரூ. 4. 2-சேர் ரூ. 2-2-0.

வி. பி. பி. வேந்.

ஜேயராம் வைத்தியசாலை,
28, காவில்லாதர் டிழ்வீஸி, தும்பகோணம்.

நங்கோன் ராதா

1-ம் பக்கந் தொடர்ச்சி

எதையாவது கொடுத்து அனுப்புவேன். அவர் அவளைப்புரர்த்ததும், "பலே தங்கமா? எவ்வளவு அழகடி ரக்கம் உன் தங்கை!" என்ற கூறுவார். "அக்கடி அத்தானைப்பாரேன், கேளி செய்கிறோ?" என்று தங்கம் சொல்லுவாள். "என்னாங்கி நம்ம தங்கத்துக்கு இந்தநகை எல்லாம் போட்டா, எவ்வளவு அழகடி இருக்கு, பார்த்திங்களா?" என்றானாங்கேட்பேன். "அதுக்கென்ன சந்தேகம்! இப்ப என்ன தங்கத்துக்கு ஒரு தனவந்தன் புருஷனாகக் கிடைத்துவிட்டா, வைரமாக இழுத்துவிடுகிறோன். தங்கம் அதிர்ஷ்டக்காரி தான், பாரேன்" என்று அவர் சொல்லுவார். தங்கம், வீட்டுக்குப் போகும்போது, நகைகளைக்கூற்றி என்னிடம் கொடுப்பாள். கொடுக்கும்போது சொல்லுவாள், "அக்கா! அத்தான் சொன்னால், "அக்கா! வேண்டா மென்றால் விட்டுவிடு. என் என் உயிரை வாங்குகிறேய். எனக்கு, நகைகட்டு வேண்டாம், இரவுல் நகைகளைப் போட்டு மினுக்கிக் கொள்ள வேண்டுமா என்ன? சந்தோஷம், சந்தோஷம் என்றுசொல்கிறேயே, யாருக்குச் சந்தோஷம், உனக்கா, எனக்கா? உன் நகைகளை எனக்குப்போட்டு, ஊரார் அதைப்பார்த்தத், தங்கம்போட்டுக் கொண்டிருக்கும் நகைகளை எல்லாம், ரங்கத்துடையது என்று கூறும்போதுகேட்டு நீசந்தோஷமடைகிறேய். அதற்குத்தானே, இவ்வளவுதாம் பேசுகிறேய். இதிலே எனக்குப்படிச்சந்தோஷமிருக்கும்?" என்றான். கண்களில் கீர்த்துமை நின்றேன். வயது பதினைந்தான் பூர்த்தியாயிற்றுத்தங்கத்துக்கு. அவன் மனதிலே இவ்வளவு பொருமை நெளிவதுகளை நான் திடுக்கிட்டுப் போனேன். நான் மேற்கொண்டு எதுப்பேசவே இல்லை. ஒருவாராகவை, என்மனம் படாதபாடுபட்டது. பிறகு நானுக்காச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டேன், தங்கம் இறுப்பன், நகை நட்டு இல்லையே என்ற மனக்கஷ்டத்தால், ஏதோ உள்ளினால்கிடக்கட்டும்; அவன் சுபாவும் அப்படி இருக்கிறது என்று. இருந்தாலும் தங்கம், என்னிடம் பொருமை கொண்டிருக்கிறன் என்பதுவிளக்கமாகத் தெரிகிறது. இந்தச்சமயத்திலேதான் அவன், பருவமடந்தான். என் கண்களுக்குத்திருப்பிரிய விருந்தாக விளக்கினான். அவனுக்கு நீராட்டினான் அன்று, நான் அடைந்த பெருமையும் பூரிப்பும் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று கூறுமுடியாது. என்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டுபோய், அவனுக்குப்

ஷட்டி, அழுபடுத்த வேண்டுமென்று நான் கூவாகச் சென்றேன். அவளோ, ஒரே அழியாக, அவைகளைப்போட மறுத்துவிட்டாள். அப்பா, என் புருஷர், யார் சொல்லியும் கேட்கவில்லை.

"என்னாடி தங்கம்! இன்று நல்லாள். இன்றுசங்கோடாவிக்கிறுக்க வேண்டும். நமக்கு இருக்கும்நாக களைப்போட்டுக்கொண்டு மக்கு வாக இருக்கவேண்டியதினம். நீ என் இன்று இப்படி முட்டுப்பிழவதம் பேசுகிறேய்" என்று நான் கொஞ்சம் கோபத்தோடு கேட்டேன். அந்தப் பொருமைக்காரி கொஞ்சங்கூடத் தயங்காமல் சொன்னாள், "அக்கா! வேண்டா மென்றால் விட்டுவிடு. என் என் உயிரை வாங்குகிறேய். எனக்கு, நகைகட்டு வேண்டாம், இரவுல் நகைகளைப் போட்டு மினுக்கிக் கொள்ள வேண்டுமா என்ன? சந்தோஷம், சந்தோஷம் என்றுசொல்கிறேயே, யாருக்குச் சந்தோஷம், உனக்கா, எனக்கா? உன் நகைகளை எனக்குப்போட்டு, ஊரார் அதைப்பார்த்தத், தங்கம்போட்டுக் கொண்டிருக்கும் நகைகளை எல்லாம், ரங்கத்துடையது என்று கூறும்போதுகேட்டு நீசந்தோஷமடைகிறேயே. அதற்குத்தானே, இவ்வளவுதாம் பேசுகிறேய். இதிலே எனக்குப்படிச்சந்தோஷமிருக்கும்?" என்றான். கண்களில் கீர்த்துமை நின்றேன். வயது பதினைந்தான் பூர்த்தியாயிற்றுத்தங்கத்துக்கு. அவன் மனதிலே இவ்வளவு பொருமை நெளிவதுகளை நான் திடுக்கிட்டுப் போனேன். நான் மேற்கொண்டு எதுப்பேசவே இல்லை. ஒருவாராகவை, என்மனம் படாதபாடுபட்டது. பிறகு நானுக்காச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டேன், தங்கம் இறுப்பன், நகை நட்டு இல்லையே என்ற மனக்கஷ்டத்தால், ஏதோ உள்ளினால்கிடக்கட்டும்; அவன் சுபாவும் அப்படி இருக்கிறது என்று. இருந்தாலும் தங்கம், என்னிடம் பொருமை கொண்டிருக்கிறன் என்பதுவிளக்கமாகத் தெரிகிறது. இந்தச்சமயத்திலேதான் அவன், பருவமடந்தான். என் கண்களுக்குத்திருப்பிரிய விருந்தாக விளக்கினான். அவனுக்கு நீராட்டினான் அன்று, நான் அடைந்த பெருமையும் பூரிப்பும் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று கூறுமுடியாது. என்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டுபோய், அவனுக்குப்

முல வியாதீகங்கு யோவன பிராஸ்
கருணைக்கிழங்கு லேகியம்! ஆப்ரேஷன் பயன்தாது

மூல முளைகள், ரத்தம், சீழ்வடிதல், குத்து, வலி, மலபந்தம், வாய்வு பவத்திரகக் கட்டிகள், 3-வேளை மருந்தில் உபத்திரவங்கள் தனிச்சுகம் காணலாம். இதுபோல்எந்த மருந்திலும் சுகம் காணமுடியாது.

12 நாள்யோவன பிராஸ், ரூ. 3 சரஸ்வதிவைத்தியசாலை பழனி, S. I.

ஸ்டாக்கில்லீஸ்:-

T. N. சொக்கலிங்மீன் லோ மருந்து வாய்ம மதுரை.
தி. மெடிகல் & ஜெனரல் ஸ்டோர்ஜென்ஸி பொள்ளாச்சி.
Banjo Pharmacy, மருந்துவாய்ம உழுமலைப்பேட்டை.

செல்லதி மெடிக்கல் ஸ்டோர், நாமக்கல்.

வெள்ளரினன்று பிரியம் என்று சொன்னார். என்கோபம் குறைவதற்குப்பதிலாகவளர்ந்தது. "அவள் தோலு, மதிரந்து வெள்ளரி வேண்டுமென்று கேட்டாள், ஆசைப்பட்டுக் கேட்டபிறகு எப்படி வாங்கிக்கொடுக்காமல் இருப்பது என்றுள்ளன்னி இவர் வெள்ளரி வாங்கியிருந்திருந்தாலும் பரவாயில்லை. அவள்கேட்கவே இல்லையாம். இவராக அவளுக்கு எந்த வள்ளுமேல் பிரியம் என்று போசித்து, சான் எப்போதோ சொன்னதைக் கவனம் வைத்திருந்து, வெள்ளரி தருவிக்கிறுமே, எவ்வளவு அக்கரை அவளின்விஷயத் திலே? என்?" என்று யோசிக்கலானேன். கோபத்துடன் போக்கிரித் தனமும் கலந்தது. "தங்கத்துக்கு எதாவது இஷ்டம் என்பதைப்பற்றிய ஆரோய்ச்சியிலே மூம்மூரமாக கடுப்படு விட்டர்களோ?" என்று கேலியாகக்கேட்டேன். "அத்தான் என்று இருந்தால் அந்தச்சுபாவர்களை இராதோ?" என்று அவர் பதில்கொடுக்கிறார். அதுன்னைச் சுவக்கால் அடித்துபோல இருந்தால் அதைக்கொடுக்காரே? என்று அவர் பதில்கொடுக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நான், அவராக, "இன்று உன் அப்பாவைப் பார்த்தேன்" என்று கூறும்போது ஒரு நடை அப்படியே போய் வரக்கூடாதா என்றுகேட்பேன். அவர், கடையில்லை, கணக்கப்பின்னை விட்டிட்டு, காரியம் என்று ஏதாவது சாக்குச் சொல்ல வார். அப்படிப்பட்ட நான், அவராக, "இன்று உன் அப்பாவைப் பார்த்தேன்" என்று கூறும்போது வைத்துப்பட்டாதா?" என்ற கேட்பேன், "இல்லை! விட்டுக்குப் போயிருந்தேன்" என்பார், உடனே எனக்கு முகம் ஒரு விதமாகமாற் விடும். முதலிலே எனக்கே அந்தச்சுபாவும் பிடிக்கத்தான் இல்லை. ஆனால் அதுவளருவதைத் தடுக்க என்னால் முகம் ஒரு கூடைகொண்டுவரச் சொல்லி இருக்கிறேன். "கொண்டு போய்க்கொடு தங்கத்துக்கு" என பார்டு அப்பா. எனக்குத் தீடு கொடுக்கும், என்ன கேடவே என்பதிலே இவருக்கு என்ன அவ்வளவு கூறினார். எனதிருக்கிற அதைக்கீலை வேண்டும். காரணம் மரம் மரம்போல்வின்றேன். பிரான்கு கேட்டேன், "ஆமாய்! நேற்றுப் போயிருந்திர்களா விட்டுக்கு" என்று. "இல்லையே நாலுள்ளாகி விட்டது கான்போய்" என்று அவர் கூறினார். எனதிருக்கிற அடங்கில்லை. தீயபோய! என்பது விட்டு வேண்டும் இவ்வளவு கஷ்டம்! இப்போதே ஓடிப்போய் அவன் பார்த்துவிட்டு வந்துகிடுக்களேன். தகைகீலை வெடித்துப்பட்ட பேராகி ரத்து என்று சொல்லிவிட்டுச் சரே வெனச் சுமையற்கட்டுக்குப் போனேன். அவர்கூடத்திலேகிரித் துக்க கொண்டிருந்த சுத்தம் என்காதிலே விழுந்தது. நான், வற்றங் வறுப்பதற்காக, பானவில் என்னையென்று வைத்திருந்தேன். அடுப்பெதிரேட்டார்க்குத்துக்கொண்டிருந்தேன், சட்சடவெனச்சுத்தம் கேட்டது, அப்போதுதான் எனக்கு முகம் ப